

лаа и го поздравилъ, а Ніколай като що былъ горделивъ непіелъ поздравленіето мѸ. Александръ мѸ рекълъ: отистина си сынъ на-гордели-
вый Даріа, който назовава себеси Богъ, обаче
толкова ты, колкото и той, отъ голѣмата си
гордость, скоро ще паднете долъ: утре те при-
зовавамъ на играта за да припкаме, и да ви-
дишъ какъ ще паднешъ отъ гордостъта си. И
Ніколай мѸ се обѣщалъ, защо на утрешныжтъ
день е готовъ да излѣзатъ на играта.

АЛЕКСАНДЕРЪ ПОБѢДАВА НИКОЛАА.

На утреньта излѣзли и двамата съ конѣ,
като два орли отгоре на конѣте, и закачили да
припкатъ. На първото припканѣ, съ искрѣсность,
Александръ направилъ и припжналъ конѣжтъ Ні-
колаевъ, който падналъ долъ и умрѣлъ, защото
го претиснало сѣдлото. Александръ като ви-
дѣлъ защо Ніколай се үкилъ, зарадовалсе много
защото предъкълъ, и тогава народе тѣтакси
вѣнчалъ Александра, и проповѣдали името мѸ
на секо мѣсто заради побѣдата мѸ: А Алек-
сандръ, и челоуѣцыте мѸ тржгнали даси оти-
датъ на отечествотоси съ голѣма радость.

ФІЛІППЪ ОСТАВИЛЪ ОЛИПІАДА.

Александръ като отишълъ въ Македоніа, наѣ-
чилсе защо Філіппъ оставилъ Олимпіада, и се
вѣнчалъ за дръга, и правилъ онѣх дны свадба-
та. Докривало мѸ много, обаче пакъ отишълъ
въ палатжтъ. Філіппъ го пріелъ съ велика ра-
дость, и го тѣрналъ при него на трапезата. О-
тишла и Олимпіада, и рекла на Александра: Сынъ-